

V Brně dne 21.12. 2006

Magistrát města Brna
Odbor územního a stavebního
řízení
Malinovského nám. 3
601 67 Brno

Účastník: **Občanské sdružení Klidné Ivanovice**
se sídlem Hřebíčkova 12, 621 00 Brno
IČ: 269 82 765

zastoupen: **Ing. Šumbera, předseda sdružení a pan**

**Návrh na obnovu řízení a vydání
nového rozhodnutí**

Dvojmo

Přílohy dle textu

I.

Dne 19. května 2006 vydal Stavební úřad Úřadu městské části města Brna, Brno-Ivanovice (dále též jako „stavební úřad“) veřejnou vyhláškou územní rozhodnutí č. 127 pod č.j. SÚ-695/05-UR-Kr., o umístění stavby „Obchodního centra Hobby Market Brno – Ivanovice“ mezi ulice Černohorskou, Řečkovickou a Hradeckou a to na v rozhodnutí specifikovaných pozemcích v k.ú. Ivanovice.

Proti tomuto Územnímu rozhodnutí podalo Občanské sdružení Klidné Ivanovice (dále jako „Občanské sdružení“) řádně a včas v zákonné lhůtě odvolání a to vedle dalších účastníků řízení a to: Nezávislého sociálně ekologického hnutí (NESEHNUTÍ) se sídlem Údolní 44, 602 00 Brno, Statutární město Brno, zastoupené starostkou MČ Brno-Ivanovice Mgr. Slavíkovou, Mácova 3, 621 00 Brno a dále vedle dalších 41 účastníků správního řízení – fyzických osob.

Dne 14. září 2006 vydal MMB, Odbor územního a stavebního řízení (dále jako „MMB“), rozhodnutí č.j. OÚSŘ U 06/36072/1-140 formou veřejné vyhlášky, ve kterém rozhodl o odvolání ve věci k.ú. Ivanovice – umístění stavby „Obchodní centrum Hobby Market Brno – Ivanovice“ tak, že **Územní rozhodnutí** správního orgánu prvního stupně tj. Stavebního úřadu, Úřadu městské části města Brna, Brno-Ivanovice **potvrdil**. (dále též jako „Rozhodnutí o odvolání“). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.10.2006. Dále s ohledem k odvolání učiněného Občanským sdružením **zamítl MMB odvolání Občanského sdružení pro nepřípustnost a to z toho důvodu, že občanské sdružení Klidné Ivanovice nelze považovat za oprávněného účastníka správního řízení.**

II.

Účastenství

Zákon o ochraně přírody a krajiny stanoví v § 70 odst. 2 jako charakteristiku příslušných občanských sdružení **ochranu přírody a krajiny** a stanoví, že pokud tuto charakteristiku mají a pokud se jedná o **správní řízení při němž mohou být dotčeny zájmy ochrany a přírody** mohou se občanská sdružení v souladu s ustanovením § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody účastnit správního řízení a to v postavení jeho účastníka.

Jak bylo výše uvedeno odvolání učiněné Občanským sdružením bylo MMB zamítnuto jako nepřipustné, jelikož MMB nepovažoval Občanské sdružení za oprávněného účastníka řízení. Toto tvrzení pak opřel o to, že občanské sdružení svou náplní činnosti nekoresponduje s § 2 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „zákon o ochraně přírody a krajiny“) a proto nemůže být účastníkem předmětného správního řízení. **Toto rozhodnutí je v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny.**

MMB odepřel **účastenství** v předmětném správním řízení, a to s poukazem na to, že ochrana přírody a krajiny musí vyplývat ze stanov tohoto sdružení v podobě hlavního jejího **poslání chránit přírodu a krajinu**. Tato podmínka je ale ze strany občanského sdružení naplněna. Základním posláním a cílem Občanského sdružení je v souladu s jeho stanovami *zabránit nebo minimalizovat výstavbu průmyslových, dopravních a jinak znehodnocujících staveb kvalitu bydlení v Brně-Ivanovicích* přičemž toto poslání spočívá v souladu s článkem III stanov *v podpoře zdravějšího životního prostředí v Brně-Ivanovicích*

a mimo jiné dále i v *péči o zeleň*. Zákon o ochraně přírody a krajiny definuje krajinu v § 3 odst. 1 písm. k) jako část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořenou souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky což zcela jistě lokalita Brno-Ivanovice je, a to i s ohledem na citovanou formulaci – ...“*a civilizační prvky*.“ a tudíž ochrana této lokality je ochranou krajiny. Dále zákon o ochraně přírody a krajiny v § 2 odst. 2 písm. d) rozumí za ochranu přírody a krajiny i ochranu dřevin rostoucích mimo les, přičemž definice dřevin vyplývá nejenom z ustanovení tohoto zákona - § 7 an., ale především z vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. **A proto je péče o zeleň, kterou má občanské sdružení vytknutou ve své činnosti, tudíž i péči o dřeviny rostoucí mimo les (logicky ochranou), a proto i z tohoto důvodu je posláním občanského sdružení ochrana přírody a krajiny.** Nadbytečné je tak dále poukazovat i na jiné prostředky ochrany přírody a krajiny, jež vyplývají z demonstrativního výčtu § 2 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, které Občanské sdružení svým posláním naplňuje. Dle našeho názoru je tak výklad stanov Občanského sdružení ze strany MMB zcela účelový, nelogický a úzkoprsý. To, že MMB při svém právním posouzení výše uvedené otázky zohlednil pouze ustanovení § 2 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny a z kontextu stanov Občanského sdružení vyňatou jednu větu, považujeme za zcela neprofesionální.

Domníváme se, že MMB dále zcela chybně interpretuje judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. prosince 2005 č. SJS 825/2006 3 As 8/2005-118, kdy MMB ve svém Rozhodnutí o odvolání uvádí: „*eventuelní vliv na složky životního prostředí chráněné zvláštními zákony, jako ovzduší, voda, hluk však neposuzují občanské sdružení, nýbrž orgány státní správy, jež se k umístění vyslovily kladně.*“

Dále MMB uvádí, že z tohoto důvodu nenaplnilo Občanské sdružení **druhou podmínku** stanovenou v § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, a proto nemůže být účastníkem řízení. Tato podmínka však zní tak, že správní řízení specifikuje jako taková, při nichž **mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny**, a proto je zcela jedno zda-li se dotčené správní orgány vysloví tak, že zájmy dotčeny nebyly, jelikož podmínka vyslovená v ustanovení § 70 odst. 2 je toliko potenciální, což jednoznačně vyplývá nejenom z § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ale taktéž i z citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu. V tomto případě, byly zcela jednoznačně zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny dotčeny a proto byla a je podmínka vyslovená v § 70 odst. 2 zcela naplněna.

Je tedy nade vše pochybnost zřejmé, že občanské sdružení, jehož posláním je ochrana přírody a krajiny, přičemž toto posláním vyplývá z jeho stanov je účastníkem řízení a dále, že správní řízení, z něhož bylo neoprávněně Rozhodnutím o odvolání vyjmuto, bylo správním řízením v němž jsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny.

III.

Vady správního řízení

1. Napadené Rozhodnutí o odvolání potvrdilo Územní rozhodnutí, které má takové zásadní vady, že toto rozhodnutí zkracuje Občanské sdružení na jeho právech.
2. Za vady Územního rozhodnutí spatřujeme mimo jiné následující:
 - A) Z předložené projektové dokumentace je zřejmé, že **celková dotčená plocha**

převyšuje 10.000 m², neboť prodejní plochy jsou vydávány za plochy skladové s čímž samozřejmě nekoresponduje skutečný a projektovou dokumentací deklarovaný počet parkovacích míst. Tato skutečnost je jednoznačně prokazatelná. **Nikde není řádně určeno kolik m² plochy připadá na jaký druh prodejny.** Počítáno je pouze s prodejní plochou nikoli s administrativními částmi budovy a s prodejně-skladovými prostory. Bezpochyby prodejna drive-in nemůže být považována za skladovou plochu (zde odkazujeme na konkrétní případ prodejny drive-in na ulici Heršpická, kde plocha drive-in je neoddiskutovatelnou prodejní plochou).

- B) Dle platného územního plánu pro město Brno jsou **přípustné pouze prodejní plochy do 5.000 m². Prodejní plochy do 10.000 m², jsou přípustné pouze podmíněně**, a žadatel o takovou stavbu **musí mít již pro územní řízení zpracovány podrobnou projektovou dokumentaci** zohledňující každý detail stavby včetně jejího provedení. Bez podrobné projektové dokumentace odsouhlasené všemi dotčenými orgány státní správy není možné vydat územní rozhodnutí. Prodejní plochy nad 10.000 m² jsou dle platného územního plánu nepřípustné zcela. V tomto případě i kdyby stavební úřad posuzoval prodejní plochu o výměře cca. 7.643 m² bez přilehlých prostor drive-in, měl vyzvat žadatele o územní rozhodnutí o předložení podrobné projektové dokumentace. Stavební úřad tak však neučinil, což považujeme za hrubou chybu, a naopak námítky vznesené účastníky přešel strohým vyjádřením o tom, že podrobnosti technického řešení, budou až dalším stupněm projektové dokumentace. Dle našeho mínění měla být podrobná projektová dokumentace předložena již do vydání územního rozhodnutí.
- C) Stavební úřad a ani MMB se dále procesně nevypořádali jednotlivě s každým podáním všech občanů, kdy stavební úřad připomínky jednotlivých účastníků zhodnotil jako hromadné podání, **a proto z územního rozhodnutí není jednoznačně patrné, kdo konkrétně byl přijat za účastníka územního řízení a kdo nikoli a proč a jak se stavební úřad vypořádal s konkrétními připomínkami občanů, které přivzal za účastníky. Stejně tak MMB se s tímto správně nevypořádal a jednotlivé odvolací důvody pečlivě nezhodnotil.**
- D) V příslušné projektové dokumentaci je počítáno s **administrativními částmi budovy**, ačkoliv investorem nebyl do územního řízení předložen předpis **požadovaný radonový průzkum**. Tento průzkum požadujeme provést a výsledky doložit do územního řízení.
- E) Územní rozhodnutí se **vůbec nebo nedostatečně vypořádává** s odůvodněním námitek vznesených k **dopravnímu napojení prodejny a s tím souvisejícího řešení hluku a prašnosti** v souladu s ustanovením nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.
- F) Územní rozhodnutí **nespecifikuje zeleň a protihlukovou stěnu** tak jak investor a žadatel (Čili navrhovatel) o územní rozhodnutí přislíbil obyvatelům městské části Brno-Ivanovice. Nebyla doplněna specifikace druhu a množství ozelenění, přičemž s navrženými druhy listnatého porostu, tak jak je uvádí žadatel o územní rozhodnutí zásadně nesouhlasíme, neboť po více jak půl roku budou listnaté stromy holé, tedy účel odhlučnění a zachycení prachu nebudou po většinu roku splňovat. Z výše

uvedených důvodů preferujeme jehličnaté osázení celého areálu. Stále trváme na uložení investorovi povinnosti vybudovat protihlukovou stěnu a uložení povinnosti vysázení jehličnatých stromů. O tyto by se měl majitel pozemků starat nejméně 3 roky, tak aby po tuto dobu byly uhynulé kusy dřevin plynule nahrazovány novou jehličnatou zelení.

K výše uvedeným bodům viz odborné vyjádření Ing. Arch. Běhala, které má již Váš úřad k dispozici.

3. Za vady **Rozhodnutí o odvolání** spatřujeme mimo jiné následující:

V Rozhodnutí o odvolání MMB uvádí, že: „byla vypracována dokumentace pro územní řízení na výstavbu OC Hobby Market, Brno-Ivanovice a dále, že při projednávání této dokumentace se vedení Městské části města Brna, Brno-Ivanovice rozhodlo vypsát anketu – průzkum názoru občanů, kterou provedli studenti Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Ankety se zúčastnilo dle údajů uvedených v odvolání podaném obcí 54,24% občanů Ivanovic starších osmnácti let, nesouhlas s výstavbou vyjádřilo 72,8% z tohoto počtu, což činí 39,5 % občanů Brno-Ivanovic. Tento počet není drtivou většinou občanů Ivanovic, jak je uvedeno v odvolání ke zdůvodnění nesouhlasu s výstavbou.“ Tento výrok MMB je opětovně zcela účelový a již ze své podstaty nedemokratický. Nezohledňuje zcela vůbec názor občanů městské části Brno-Ivanovice. Je pravdou, že tento **průzkum není v žádném případě právně závazný**, ale MMB nemůže poukazovat na to, že není směrodatným ukazatelem a taktéž nemůže tímto způsobem deformovat demokratický způsob hlasování. Pregnantním případem může být zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že platnost místního referenda je pokud se jej účastní alespoň 1/2 oprávněných osob (dejme tomu občanů příslušné městské části starších 18ti let) a závaznost rozhodnutí v místním referendu nastává, pokud pro ně hlasovalo alespoň nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily. V tomto případě, kdy se nejednalo o žádné místní referendum, nýbrž o sociologický průzkum, který nemá právní závaznost, je i přes to vidět na příkladu zákona o místním referendu, jakým způsobem funguje demokratické hlasování. V tomto případě byly naplněny obě podmínky. Průzkumu se zúčastnila nadpoloviční většina obyvatel městské části Brno-Ivanovice starších osmnácti let a taktéž nadpoloviční většina z těchto zúčastněných vyjádřila svůj nesouhlas s předmětnou výstavbou. A tudíž pokud by se jednalo např. právě o místní referendum, muselo by být rozhodnutí o zamítnutí výstavby přijato, protože místní referendum by bylo právně závazné. **Proto by měl MMB ve svých rozhodnutích tento většinový názor občanů městské části rozhodně respektovat a přihlížet k němu.**

IV.

Nové skutečnosti

Při osobním setkání se starostkou Městské části Brno-Ivanovice paní Mgr. Evou Slavíkovou nám bylo předloženo Stanovisko Krajského úřadu JMK, Odboru územního plánování a stavebního úřadu (dále jako „JMK“), č.j.: JMK 44702/2006, k úpravě Územního plánu města Brna na k.ú. Ivanovice v lokalitě východně od ulice Černohorská. V tomto svém Stanovisku JMK konstatoval, že „v předmětné záležitosti došlo k jistému pochybení“... „nebylo dodrženo ustanovení § 4 vyhl. č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci,

neboť nebyl stanoven obsah a rozsah urbanistické studie v jejím zadání.“ Z výše uvedeného Stanoviska JMK je patrné, že shledává chyby ve stejném řízení, ve kterém MMB chyby neshledal! Výše uvedené vyjádření JMK, které bylo občanskému sdružení předloženo starostkou Městské části Brno-Ivanovice, považujeme za zcela novou skutečnost.

Dle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem (viz. výše průzkum veřejného mínění) a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Dle Důvodové zprávy ke správnímu řádu obecně je třeba vždy mít na paměti, že výkon veřejné správy včetně uplatňování správního uvážení není činností soukromých osob, ale činností správních orgánů resp. oprávněných úředních osob, konanou jménem státu reprezentujícího v jednotlivých záležitostech veřejné statky a obecné zájmy ve společnosti, slovy návrhu zákona "přijaté řešení má být v souladu s veřejným zájmem". Tento veřejný zájem je vždy třeba dovodit ze zvláštních zákonů (například ze zákona č. 50/1976 Sb. , o územním plánování a stavebním řádu, např. § 81 odst. 1 a další). Správní orgán resp. úřední osoby nesmějí, jedná-li jménem státu, stát svou činností poškozovat. Ustanovení vyjadřuje též zásadu předvídatelnosti veřejné správy a materiální rovnosti. Z výše uvedených postupů a vyjádřených názorů MMB a JMK je zcela jasně patrné porušení této základní zásady a principů na kterých je správní řád postaven.

V.

Návrh ve věci samé

Na základě shora uvedeného Občanské sdružení v souladu s ustanovením § 100 správního řádu požaduje nařízení obnovy řízení, neboť vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které občanské sdružení jako účastník, jemuž jsou ku prospěchu nemohlo v původním řízení uplatnit a tyto skutečnosti, důkazy a rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem výše uvedeného rozhodování.

Ing. Šumbera ...
předseda sdružení